

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917203398
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7917203398.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Moniky Géciovej, PhD. v spore žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným 1/ Z. M., E.. XX.XX.XXXX, J. I. Q.. X. A. XXX/XX, G., 2/ O. M., E.. XX.XX.XXXX, J. I. Q.. X. A. XXX/XX, G., o zaplatenie 9.931,18 Eur s prísíl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp.zn. 15Csp/86/2017-68 z 13.9.2017

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí žaloby a v časti výroku o náhrade trov a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že konanie o zaplatenie sumy 420 €, 6,59% ročného úroku zo sumy 70 € od 23.02.2017 do 22.03.2017, 6,59% ročného úroku zo sumy 140 € od 23.03.2017 do 18.04.2017, 6,59% ročného úroku zo sumy 210 € od 19.04.2017 do 22.05.2017, 6,59% ročného úroku zo sumy 280 € od 23.05.2017 do zaplatenia, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 70 € od 23.02.2017 do 22.03.2017, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 140 € od 23.03.2017 do 18.04.2017, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 210 € od 19.04.2017 do 22.05.2017, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 280 € od 23.05.2017 do 21.06.2017, o zaplatenie sumy 62,96 Eur, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 58 € od 01.02.2017 do zaplatenia, 6,59% ročného úroku zo sumy 70 € od 22.06.2017 do 20.07.2017, 6,59% ročného úroku zo sumy 140 € od 21.07.2017 do zaplatenia, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 70 € od 22.06.2017 do 20.07.2017 a 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 140 € od 21.07.2017 do zaplatenia, zastavil (výrok I.). Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 7.607,11 € s 5% ročným úrokom z omeškania od 22.05.2015 do 31.01.2017, 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 8.027,11 € od 01.02.2017 do 22.02.2017, 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 7.957,11 € od 23.02.2017 do 22.03.2017, 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 7.887,11 € od 23.03.2017 do 18.04.2017, 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 7.817,11 € od 19.04.2017 do 22.05.2017, 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 7.747,11 € od 23.05.2017 do 21.06.2017, 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 7.677,11 € od 22.06.2017 do 20.07.2017, 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 7.607,11 € od 21.07.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok III.). Žalobca má voči žalovaným v 1. a v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62%, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok IV.). Vrátil žalobcovi súdny poplatok za žalobu vo výške 22,30 €, prostredníctvom Slovenskej pošty a.s., prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica po právoplatnosti rozsudku (výrok V.).

2. Vychádzal z toho, že žalobca odôvodnil žalobu tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými v 1., 2. rade, ako dlžníkmi, uzavretá Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.09.2012, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným v 1. a 2. rade, ako solidárnym dlžníkom, mimoriadny medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 9.200 €, ktorý bol žalovaným vyplatený v dvoch splátkach a to dňa 24.09.2012 a dňa 4.4.2013.

Úroková sadzba úrokov za úver bola dohodnutá vo výške 6,59%. Žalovaní v 1. a 2. rade sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy vkladať na konto stavebného sporenia mesačné vklady minimálne po 9,80 €, splácať úroky medziúveru 6,59% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 50,52 € a súčasne platiť poplatok za poistenie 3,68 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci. Žalobca v zmysle exekučného príkazu zo dňa 13.8.2014 sp.zn. EX 2747/14 odúčtoval z konta stavebného sporenia č. XXXXXXXX X XX sumu určenú exekučným príkazom a poukazoval ju v prospech účtu súdneho exekútora, na ktorú skutočnosť žalovaných upozornil listom zo dňa 16.04.2015. Keďže žalovaní sumu zrazenú súdnym exekútorom nedoplatili, žalobca dňa 21.05.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca zúčtoval nasporené prostriedky na konte sporenia vo výške 111,18 € s kontom medziúveru. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dlžná suma predstavovala 9.465,59 € a pozostávala z istiny vo výške 9.088,82 €, nezaplatených 6,59% úrokov z úveru vo výške 188,29 €, poplatkov za poistenie úveru vo výške 40,48 € a ostatných poplatkov vo výške 148 €. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalobca úročil istinu vo výške 9.088,82 € úrokom z úveru vo výške 6,59% ročne a celkovú dlžnú sumu 9.465,59 € 5% ročným úrokom z omeškania. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaní formou čiastočných úhrad zaplatili celkom 1.250 €. Túto sumu žalobca započítal na istinu z úveru, na ktorú rovnako započítal i konto sporenia vo výške 111,18 €. Nesplatená istina z úveru tak ku dňu podania žaloby predstavovala 7.838,82 €.

Predmetom sporu tak bola suma 9.931,18 €, ktorá pozostávala z istiny úveru vo výške 7.838,82 €, nezaplatených 6,59% úrokov z úveru vo výške 1.145,56 € (vypočítaných za obdobie od 22.5.2015 do 31.1.2017), nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 40,48 € (od 07/2014 do 05/2015), nezaplatených poplatkov vo výške 15 €, nezaplatených 5% ročných úrokov z omeškania do 31.1.2017 vo výške 758,32 €, 6,59 % ročný úrok za úver zo sumy 7.838,82 € od 1.2.2017 do zaplattenia a 5% ročný úrok z omeškania zo sumy 8.215,59 € od 1.2.2017 do zaplattenia.

Žalobca v písomnom podaní zo dňa 22.5.2017 síce nenamietal možnosť úhrady dlžnej sumy v splátkach, no s poukazom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.12.2015 sp.zn. 3Cob/22/2015-56, v zmysle ktorého pri určení výšky splátok súd musí brať do úvahy aj to, že doba, po ktorú sa má dlh splatiť nesmie byť neprimerane dlhá, súhlasil s mesačnými splátkami minimálne po 160 €.

Podaním doručeným súdu dňa 12.6.2017 zobral žalobca žalobu v časti o zaplattenie sumy 62,96 € a v časti 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 58 € od 1.2.2017 do zaplattenia, predstavujúcu poplatky za vedenie účtu medziúveru a úroku z omeškania vo výške 4,96 € späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Zároveň zobral späť žalobu v časti zaplattenia sumy 280 €, 6,29% ročného úroku zo sumy 70 € od 23.2.2017 do 22.3.2017, 6,59% ročného úroku zo sumy 140 € od 23.3.2017 do 18.4.2017, 6,59% ročného úroku zo sumy 210 € od 19.4.2017 do 22.5.2017, 6,59% ročného úroku zo sumy 280 € od 23.5.2017 do zaplattenia, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 70 € od 23.2.2017 do 22.3.2017, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 140 € od 23.3.2017 do 18.4.2017, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 210 € od 19.4.2017 do 22.5.2017, 5% ročného úroku z omeškania zo sumy 280 € od 23.5.2017 do zaplattenia, späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Čiastočné späťvzatie žaloby o 280 € odôvodnil tým, že žalovaní dňa 22.2.2017 uhradili sumu 70 €, dňa 22.3.2017 uhradili sumu 70 €, dňa 18.4.2017 uhradili sumu 70 € a dňa 22.05.2017 sumu 70 €.

Vychádzal z toho, že žalovaní v 1. a 2. rade vo svojich vyjadreniach pred súdom uviedli, že úhrade dlhu sa nebránia, no sú v zložitej finančnej situácii. Žalovaný v 1. rade je už rok práceneschopný. V mesiaci 09/2017 mu budú naposledy vyplatené nemocenské dávky vo výške 250 €. Žalovanej v 2. rade končí poberanie rodičovského príspevku. Od októbra 2017 budú mať obaja nárok len na dávku v hmotnej núdzi. Majú vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom vo veku 10 rokov a 3 roky. Za elektrinu platia po 50 € mesačne a 300 € ročne zaplattenia za drevo na kúrenie. Doposiaľ splácali úver po 70 € mesačne, teraz pre nich bude problémom aj taká splátka. Žalovaná v 2.rade poukázala i na to, že už v čase poskytnutia úveru boli obaja zamestnaní. Žalobca mal teda vedomosť o tom, že nemajú z čoho splácať úver, napriek tomu im úver poskytol a povolil im splátky po 60 € mesačne.

Zo žalobcom predloženej Zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere súd zistil, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými v 1., 2. rade dňa 14.9.2012 uzavretá Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere. Na základe tejto zmluvy poskytol žalobca žalovaným v 1. a 2. rade mimoriadny medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 9.200 €. Výška vyplateného medziúveru bola znížená o poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 110,40 €. Úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 6,59% ročne. Žalovaní v 1. a 2. rade sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy vkladať na konto stavebného sporenia mesačné vklady minimálne po 9,80 €, splácať úroky medziúveru 6,59% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 50,52 € a súčasne platiť poplatok za poistenie 3,68 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci.

Súd citujúc § 365 veta prvá, § 369 ods. 1, 2, 3 Obch. zák. a dôvodil, že priznal žalobcovi 5% ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy od 22.5.2015, t.j. odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do zaplatenia, zohľadňujúc pritom čiastočné plnenia zo strany žalovaných. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. by žalobcovi patri úrok z omeškania vo vyššej sume. Keďže súd je viazaný žalobou, priznal mu úrok v ním žiadanej výške.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných zákonných ustanovení ako aj z ustanovenia § 53 ods. 1, ods. 4 a § 39 Občianskeho zákonníka, účinných ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, súd žalobu v časti o zaplatenie poplatkov za vedenie účtov a upomienok zamietol nad sumu 58 €, v ktorej časti zobrať žalobca žalobu späť. Z prehľadu a sumáru všetkých poplatkov uvedených v žalobe jednoznačne vyplýva, že žalobca podmienil poskytnutie úveru aj takým druhom, počtom a výškou poplatkov za vedenie účtu a upomienok pre dlžníkov, ktoré mu prinášajú neodôvodnené majetkové zvýhodnenie a zvyšujú celkový dlh dlžníkov bez toho, aby bola zmluvne odôvodnená primeranosť takto určených poplatkov. Súd zamietol žalobu aj v časti zaplatenia úrokov z úveru od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do doby jeho splatenia. Za stavu predčasnej splatnosti úveru žalobcovi vzniká právo na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru a kapitalizovaných úrokov z úveru splatných ku dňu zosplatenia úveru. Povinnosť dlžníka uhradiť úroky z úveru za čas po zosplatení by znamenala hrubú nadvládu dodávateľa voči spotrebiteľovi. Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci 4Obo/143/1998, na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.6.2015 sp.zn. 6Co/190/2014 a na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 7.2.2017 sp.zn. 13Co/540/2016. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za poistenie úveru vo výške 40,48 €, žalobca nepreukázal riadne uzavretie poistnej zmluvy ktoré by zodpovedalo ust. § 788 a násl. Obč.zák. o poistných zmluvách. Žalovaní mali písomne súhlasiť s poistením typu „A“ poistenie zostatku dlhu, podľa ktorého sú prijatí do poistenia ako poistené osoby v rizikovom životnom poistení pre prípad smrti na základe poistnej zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a spoločnosťou Allianz Slovenská poisťovňa, a.s.. Žalobca však nijako súdu nepreukázal, či žalovaní skutočne poskytli písomný súhlas, podľa ktorého boli prijatí do poistenia a ani nepreložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak, ako je to uvedené v predloženej zmluve, bolo už súčasťou žalobcom vopred pripravenej zmluvy a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaní sa pre poistenie nerozhodli po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie vopred naformulovaného poistenie bolo jednou z podmienok uzatvorenia Zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere. Súd preto nárok žalobcu uplatňovaný žalobou z toho titulu zamietol.

Podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z., CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6M Cdo 19/2010, v ktorom Najvyšší súd uvádza: „V prípade, ak konanie bolo sčasti zastavené (napr. z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby alebo pre nedostatok podmienok konania), súd prihliadne na to, či a kto zavinil, že k zastaveniu konania muselo dôjsť. Najprv teda posúdi otázku, čo bolo dôvodom, že konanie muselo byť sčasti zastavené, a s prihliadnutím k tomuto záveru potom hodnotí celkovú otázku, z akej časti bol ten ktorý účastník úspešný. Ak je na čiastočnom späťvzatí žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 dôvodiť, že v tom rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vtedy platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.“

Úspechom žalobcu zo žalovanej sumy 9.931,18 € je suma 8.027,11 €, čo predstavuje 81%, žalovaní v 1. a 2. rade mali úspech v rozsahu 19%. Čistý úspech žalobcu predstavuje 62%, v ktorom rozsahu súd žalobcovi voči žalovaným v 1. a 2. rade priznal náhradu trov konania.

3. V podanom odvolaní žalobca uviedol:

V právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovaným I. Z. M., E.. XX.X.XXXX, I. Q.. X. A. XXX/XX, G. W. U.. O. M., E.. XX.XX.XXXX, I. Q.. X. A. XXX/XX, G., o zaplatenie 9.931,18 € sprísl., vydal Okresný súd Trebišov dňa 13.9.2017 rozsudok č. k.: 15Csp/86/2017-68, ktorým: konanie o zaplatenie sumy 420 €, 6,59 % p. a. úroku zo sumy 70 € od 23.2.2017 do 22.3.2017, 6,59 % p. a. úroku zo sumy 140 € od 23.3.2017 do 18.4.2017, 6,59 % p. a. úroku zo sumy 210 € od 19.4.2017 do 22.5.2017, 6,59 % p. a. úroku zo sumy 280 € od 23.5.2017 do zaplatenia, 5 % p. a. úroku z omeškania zo sumy 70 € od 23.2.2017 do 22.3.2017, 5 % p. a. úroku z omeškania zo sumy 140 € od 23.3.2017 do 18.4.2017, 5 % p. a. úroku z omeškania zo sumy 210 € od 19.4.2017 do 22.5.2017, 5 % p. a. úroku z omeškania zo sumy 280 € od 23.5.2017 do 21.6.2017, o zaplatenie sumy 62,96 €, 5% p. a. úroku z omeškania zo sumy 58 € od 1.2.2017 do zaplatenia, 6,59 %

p. a. úroku zo sumy 70 € od 22.6.2017 do 20.7.2017, 6,59 % p. a. úroku zo sumy 140 € od 21.7.2017 do zaplattenia, 5 % p. a. úroku z omeškania zo sumy 70 € od 22.6.2017 do 20.7.2017 a 5 % p. a. úroku z omeškania zo sumy 140 € od 21.7.2017 do zaplattenia zastavil, zaviazal žalovaných I. a II. zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 7.607,11 € s 5 % p. a. úrokom z omeškania od 22.5.2015 do 31.1.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 8.027,11 € od 1.2.2017 do 22.2.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 7.957,11 € od 23.2.2017 do 22.3.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 7.887,11 € od 23.3.2017 do 18.4.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 7.817,11 € od 19.4.2017 do 22.5.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 7.747,11 € od 23.5.2017 do 21.6.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 7.677,11 € od 22.6.2017 do 20.7.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 7.607,11 € od 21.7.2017 do zaplattenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, vrátil žalobcovi súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 22,30 € (ďalej iba „napádaný rozsudok“ v príslušnom gramatickom tvare). Proti výroku napádaného rozsudku, ktorým súd žalobu zamietol ako aj proti závislému výroku o nároku na náhradu trov konania podáva žalobca v zákonnej lehote odvolanie.

Podľa názoru žalobcu je napádaný rozsudok v časti zamietnutia žaloby nesprávny z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov. Podané odvolanie odôvodňuje žalobca nasledovne:

Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby súd žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 9.931,18 €, spolu s 6,59 % p. a. úrokom za úver zo sumy 7.838,82 € od 1.2.2017 do zaplattenia a 5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 8.215,59 € od 1.2.2017 do zaplattenia, ako aj nahradiť trovy konania, pozostávajúce zo zaplatteného súdneho poplatku.

Svoj nárok ako aj jeho výšku žalobca skutkovo vymedzil v podanej žalobe.

Podaním doručeným súdu dňa 12.6.2017 zobral žalobca žalobcu späť v časti sumy 62,96 €, ako uplatneného nároku na zaplattenie poplatkov za vedenie úverového účtu a v časti príslušenstva z týchto poplatkov a v časti sumy 280 € s príslušenstvom, ako sumy čiastočného plnenia žalovaných od podania žaloby do 22.5.2017. Podaním doručeným súdu dňa 2.8.2017 zobral žalobca žalobcu späť v časti sumy 140 € s príslušenstvom, ako sumy čiastočného plnenia žalovaných od 23.5.2017 do 20.7.2017.

Žalobca navrhol, aby súd po zohľadnení čiastočných späťvzatí žalovaných I. a II. zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 9.448,22 €, spolu s 6,59 % p. a. úrokom za úver zo sumy 7.838,82 € od 1.2.2017 do 22.2.2017, s 6,59 % p. a. úrokom za úver zo sumy 7.768,82 € od 23.2.2017 do 22.3.2017, s 6,59 % p. a. úrokom za úver zo sumy 7.698,82 € od 23.3.2017 do 18.4.2017, s 6,59 % p. a. úrokom za úver zo sumy 7.628,82 € od 19.4.2017 do 22.5.2017, s 6,59 % p. a. úrokom za úver zo sumy 7.558,82 € od 23.5.2017 do 21.6.2017, s 6,59 % p. a. úrokom za úver zo sumy 7.488,82 € od 22.6.2017 do 20.7.2017, s 6,59 % p. a. úrokom za úver zo sumy 7.418,82 € od 21.7.2017 do zaplattenia s 5% p. a. úrokom z omeškania zo sumy 8.157,59 € od 1.2.2017 do 22.2.2017, s 5% p. a. úrokom z omeškania zo sumy 8.087,59 € od 23.2.2017 do 22.3.2017, s 5% p. a. úrokom z omeškania zo sumy 8.017,59 € od 23.3.2017 do 18.4.2017, s 5% p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7.947,59 € od 19.4.2017 do 22.5.2017, s 5% p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7.877,59 € od 23.5.2017 do 21.6.2017, s 5% p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7.807,59 € od 22.6.2017 do 20.7.2017, s 5% p. a. úrokom z omeškania zo sumy 7.737,59 € od 21.7.2017 do zaplattenia, ako aj nahradiť trovy konania pozostávajúce zo zaplatteného súdneho poplatku.

Podľa názoru žalobcu je napádaný rozsudok v časti, ktorou bola žaloba zamietnutá nesprávny z nasledovných dôvodov:

Súd prvého stupňa nesprávne rozhodol o zamietnutí časti uplatneného nároku na úroky z omeškania. Súd prvého stupňa priznal žalobcovi nárok na 5 % p. a. úrokom z omeškania od 22.5.2015 do 31.1.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 8.027,11 € od 1.2.2017 do 22.2.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 7.957,11 € od 23.2.2017 do 22.3.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 7.887,11 € od 23.3.2017 do 18.4.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 7.817,11 € od 19.4.2017 do 22.5.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 7.747,11 € od 23.5.2017 do 21.6.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 7.677,11 € od 22.6.2017 do 20.7.2017, 5 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 7.607,11 € od 21.7.2017 do zaplattenia. Vy vyšnej časti nárok na úroky z omeškania zamietol.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napádaného rozsudku uvádza, že súd priznal žalobcovi 5% ročný úrok z omeškania z dlžnej sumy od 22.5.2015, t.j. odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru do zaplattenia, zohľadňujúc pritom čiastočné plnenia zo strany žalovaných. Súd prvého stupňa však nedostatočne zistil skutkový stav s ohľadom na čiastočné plnenia zo strany žalovaných. Nedostatkom prvostupňového rozsudku je, že súd prvého stupňa neuviedol z akej sumy má žalobca nárok na úroky z omeškania za obdobie od 22.5.2015 do 31.1.2017.

Od 1.2.2015 do 22.2.2017 súd prvého stupňa priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania zo sumy 8.027,11 €, pričom na nasledujúce obdobia sumu pre výpočet úroku z omeškania znižoval v zmysle úhrad žalovaných po podaní žaloby.

Súd prvého stupňa priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 7.607,11 €, ktorú vypočítal tak, že od sumy poskytnutého úveru 9.200 € odrátal zúčtovanie s kontom sporenia vo výške 111,18 €, pripočítal sumu úrokov za úver do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 188,29 € a odpočítal úhrady žalovaných po vyhlásení mimoriadnej splatnosti vo výške 1.250 €, resp. 420 € po podaní žaloby. Súd prvého stupňa nárok žalobcu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, t. j. 21.5.2015, vymedzil tak, že k tomuto dátumu mal žalobca nárok na zaplatenie sumy, ktorá sa rovná rozdielu sumy poskytnutého úveru 9.200 € a zúčtovania s kontom sporenia vo výške 111,18 €, s pripočítaním úrokov za úver do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 188,29 €. Ku dňu 21.5.2015 tak mal žalobca voči žalovaným pohľadávku vo výške 9.277,11 €.

Súd prvého stupňa nijakým spôsobom nezodôvodnil, prečo zamietol nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti aj zo sumy, ktorá v tom čase žalovanými nebola uhradená. Tak ako vyplýva zo žalobcom predložených dôkazov, medzi vyhlásením mimoriadnej splatnosti a podaním žaloby dochádzalo k čiastočnému plneniu pohľadávky, nie k jednorazovému splneniu pohľadávky vo výške 1.250 €. Je teda nepochybné, že žalovaní boli po vyhlásení mimoriadnej splatnosti v omeškaní splnením sumy vo výške ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Podľa názoru žalobcu je prvostupňový rozsudok nesprávny v časti zamietnutia zvyšného nároku na úroky z omeškania, nakoľko takýmto rozhodnutím bol zamietnutý nárok žalobcu na úroky z omeškania napriek skutočnosti, že dlh, s ktorým boli žalovaní v omeškaní, ešte nebol v súdom prvého stupňa tvrdenom rozsahu splnený. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o nároku na úroky z omeškania ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nesprávne odrátal úhrady, ktoré boli realizované až po tomto dátume.

V zmysle rozsudku NS SR sp. zn. 6Sžf/20/2010 odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva. Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 OSP (obsah tejto normy v CSP v § 220 ods. 2 - pozn. žalobcu) totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

K téme odôvodnenia súdneho rozhodnutia sa vyjadril aj Ústavný súd SR v Náleze so sp. zn. III. ÚS 36/2010 kde konštatuje, že z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Porušením práva na spravodlivý proces môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezhodnotil.

Nakoľko súd prvého stupňa neodôvodnil, prečo započítal úhrady žalovaných realizované v období od 22.9.2015 do 20.1.2017 už ku dňu 21.5.2015, odňal v tejto časti stranám sporu možnosť argumentovať oproti odôvodneniu svojho rozhodnutia, a teda aj právo konať pred súdom.

Súd prvého stupňa pokladal za nedôvodný aj nárok žalobcu na zaplatenie poplatkov za vedenie úverového účtu a poplatkov za upomínanie žalovaných nad rozsah sumy 58 €, o ktorú vzal žalobca žalobu späť. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti rozhodnutie odôvodnil tvrdením, že žalobca podmienil poskytnutie úveru aj takým druhom, počtom a výškou poplatkov za vedenie účtu a upomienok dlžníkov, ktoré mu prinášajú neodôvodnené majetkové zvýhodnenie a zvyšujú celkový dlh dlžníka bez toho, aby bola zmluvne odôvodnená primeranosť takto určených poplatkov.

Žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu prvého stupňa, že žalobca podmienil poskytnutie úveru účtovaním poplatkov. Takýto názor súdu prvého stupňa nevyplýva z vykonaného dokazovania a je zjavne svojvoľný. V čase, kedy žalobca žalovaným úver poskytol žalovaným žiadne poplatky za upomienky účtované neboli. Žalovaným by ani žiadne poplatky za upomienky účtované neboli počas celej doby splácania, ak by žalovaní riadne plnili svoje zmluvné povinnosti. Podľa názoru žalobcu dojednanie oprávnenia žalobcu účtovať poplatky za upomienky nemôže byť považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach účastníkov zmluvy v prospech žalobcu.

Táto zmluvná podmienka totiž neoprávňovala žalobcu svojvoľne kedykoľvek tento poplatok žalovaným účtovať. Podmienkou na uplatnenie tohto nároku žalobcu bolo omeškanie žalovaných s plnením svojich povinností, teda porušenie zmluvných záväzkov žalovaných.

Bez tejto skutočnosti by žalobcovi nikdy nárok na účtovanie týchto poplatkov nevznikol, a teda žalovaní boli tými, ktorí mohli ovplyvniť skutočnosť, či žalobca bude požadovať poplatok za upomínanie alebo nie. Z uvedených dôvodov považuje žalobca rozhodnutie zamietnuť žalobu v časti uplatnených poplatkov za nesprávne.

Súd prvého stupňa nepovažoval za dôvodný nárok žalobcu na uhradenie poplatkov za poistenie úveru vo výške 40,48 €. Súd prvého stupňa túto časť rozhodnutia odôvodnil tvrdením, že podľa jeho názoru žalobca súdu nepreukázal; "či "žalovaní skutočne poskytli písomný súhlas, podľa ktorého boli prijatí do poistenia. Súd prvého stupňa zároveň aj skonštatoval, že uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak, ako je to uvedené v predloženej zmluve, bolo už súčasťou žalobcom vopred pripravenej zmluvy a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaní sa pre poistenie nerozhodli po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia Zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere.

S uvedeným tvrdením súdu prvého stupňa žalobca nesúhlasí. Žalobca v podanej žalobe ako jeden z dôkazov označil úverovú zmluvu, pričom ju k žalobe zároveň pripojil. Z Čl. II. časť „Medziúver“ bod 8. ako aj Čl. III. bod 2. úverovej zmluvy vyplýva, že žalovaní udelili súhlas s prijatím do poistenia podpisom úverovej zmluvy. Podľa názoru žalobcu má zároveň byť rozhodnutie súdu výsledkom spoľahlivo zisteného skutkového stavu a náležitého právneho posúdenia veci. Súdny nemajú rozhodovať na podklade pravdepodobnosti alebo predpokladov, tak ako svoje rozhodnutie o zamietnutí nároku na poplatky za poistenie úveru odôvodnil súd prvého stupňa. Zo strany žalobcu došlo k preukázaniu skutočnosti, že žalovaní udelili v úverovej zmluve súhlas s poistením úveru ako aj, že sa zaviazali splácať poplatok za poistenie úveru pravidelnými mesačnými splátkami. Ak mal súd pochybnosti ohľadom skutočnosti, či sa pre úver s poistením rozhodli sami žalovaní, mohol ich k tejto skutočnosti vypočuť. Sami žalovaní požiadali žalobcu o úver s poistením úveru, výsledkom čoho bola aj skutočnosť uvedená v Čl. II. časť „Medziúver“ a síce, že počas obdobia poistenia úveru bol žalovaným poskytnutý úver s 0,1 % zvýhodneným na úrokovej sadzbe.

Žalobca zároveň považuje za nesprávne aj rozhodnutie súdu prvého stupňa, na základe ktorého súd prvého stupňa zamietol nárok žalobcu na úroky za úver po vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

Toto rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil stručným konštatovaním, že za stavu predčasnej splatnosti úveru žalobcovi vzniká právo na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru a kapitalizovaných úrokov z úveru splatných ku dňu zosplatenia úveru. Povinnosť dlžníka uhradiť úroky z úveru za čas po zosplatení by znamenala hrubú nadvládu dodávateľa voči spotrebiteľovi.

Takáto úvaha súdu prvého stupňa je, podľa názoru žalobcu, nesprávna.

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné/ prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka je dlžník od doby poskytnutia peňažných prostriedkov povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Dlžník je teda povinný s vrátením poskytnutého úveru zaplatiť aj dojednané úroky. Zato do dňa úplného vrátenia poskytnutých prostriedkov. Uvedený názor je obsiahnutý aj v odbornej literatúre, napr. Beckov Komentár k Obchodnému zákonníku, v ktorom je k § 502 uvedené: „V tomto ustanovení je Upraveno, od kedy je dlžník povinný platiť úrok z úveru, chýbi však výslovné ustanovenie, ktoré by určovalo, do kedy táto povinnosť dlžníka trvá. Neni pochyb o tom, že táto doba môže byť dojednaná vo smlouve o úveru. Jestliže smlouva takej ujednání nemá, je možné uvažovať o dvoch variantách. Podľa prvej je záväzok platiť úrok z úveru časovo omezený na dobu od poskytnutí penežných prostriedkov do uplynutí lhuty pro jejich vrátení. Podľa druhej pak rozhoduje doba skutečného vrátení, ať už k nemu dojde predčasne, nebo opožděně. Považujeme za správnou variantu druhou. Úrok z úveru je vlastně cena (úplata) za užívání poskytnutých penežných, prostředků, a proto má dlžník zásadně platiť tento úrok za skutečnou dobu užívání, t.j. do doby skutečného vrátení úveru věřiteli.“

Nárok na požadovanie úrokov za poskytnutý úver možno odvodiť aj z analogického výkladu k ustanoveniu § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak dlžník vráti peňažné prostriedky skôr, než bolo dohodnuté, je povinný platiť úroky len do momentu vrátenia peňažných prostriedkov. Podľa názoru žalobcu je teda nepochybné, že povinnosť dlžníka platiť dohodnutý úrok za úver zaniká až úplným vrátením toho, čo dlžník od veriteľa dostal, a teda zánik povinnosti platiť dohodnutý úrok je viazaný na okamih skutočného vrátenia finančných prostriedkov veriteľovi. Takýto výklad, podľa názoru žalobcu, jednoznačne podporuje aj funkcia úroku, ako odplaty za prenechanie finančných prostriedkov veriteľovi dlžníkovi.

V opačnom prípade by nastávala v praxi situácia, že dlžník poruší svoju povinnosť, na základe čoho veriteľ využije svoje zákonné právo požadovať vrátenie poskytnutého úveru pred dohodnutou dobou splatnosti, pričom následkom by bolo zhoršenie pozície veriteľa, nakoľko obranou proti dlžníkom vyvolanému protiprávnemu stavu príde veriteľ o nárok na zaplatenie ceny peňazí, ktoré dlžníkovi prenechal.

Oprávnenie veriteľa domáhať sa splnenia dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti bolo podmienené porušením povinnosti zo strany dlžníkov a navodením protiprávneho stavu ich konaním.

V prípade, ak by porušením povinnosti dlžníka, v dôsledku ktorého veriteľ využije zákonom daný mechanizmus, zanikol veriteľov nárok na zaplatenie úrokov za úver, dlžník by prakticky porušením povinnosti získal pre neho výhodnejšie postavenie, nakoľko by sa „zbavil“ povinnosti plniť zmluvne dohodnuté plnenie. Inak povedané, pre dlžníka je prakticky výhodnejšie okamžite zmluvu porušiť, nakoľko tak nebude musieť platiť úroky podľa splatnosti zmluvy, ale len do momentu, kým sa veriteľ nebude voči porušovaniu zmluvnej povinnosti brániť. Dlžník by prakticky porušením povinnosti získal pre neho výhodnejšie postavenie, nakoľko by sa „zbavil“ povinnosti plniť zmluvne dohodnuté plnenie. Ak by bola úvaha súdu prvého stupňa správna potom by počas obdobia od momentu, kedy sa veriteľ začne brániť voči porušeniu povinnosti dlžníkom až do momentu skutočného vrátenia finančných prostriedkov užíval dlžník poskytnuté finančné prostriedky, resp. to, čo za ne dostal bezodplatne. Toto by bolo v rozpore s účelom a ekonomickou funkciou úroku ako odplaty za prenechanie finančných prostriedkov.

Podľa názoru žalobcu je akékoľvek konanie, ktoré porušuje povinnosť a spôsobuje tým. výhodu v rozpore s dobrými mravmi a bez pochyby je v rozpore s účelom právnych predpisov vzťahujúcich sa na daný právny vzťah.

Nárok veriteľa požadovať úrok za úver až do doby skutočného vrátenia poskytnutých finančných prostriedkov (teda aj po požadovaní jeho predčasného splatenia) vyplýva aj z ostatnej rozhodovacej praxe súdov, napr. uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30.3.2016, sp. zn. 4Cob/5/2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.3.2016, sp.zn. 3Co/143/2015, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa sp. zn. 41Cob 403/2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa sp. zn. 43Cob/239/141, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.6.2015, sp. zn. 14Co/108/2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 9.5.2017 sp. zn. 9Co/90/2016.

Na základe vyššie uvedených skutočností pokladá žalobca napádaný rozsudok v napádaných častiach za nesprávny a navrhuje, aby odvolací súd napádaný rozsudok v napádaných častiach zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania.

Teda podľa petitu v odvolaní žiadal zrušiť len napadnutú časť rozsudku súdu prvej inštancie alebo zmeniť, ktorým boli priznané trovy konania a ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá.

4. Žalovaný sa nevyjadril k odvolaniu až v odvolacom konaní uviedol žalobca, že žalovaný v podstate nenamietali výšku splátok. Tvrdili, že sú nezamestnaní a zároveň živiteľmi dvoch detí, ich príjmom je iba príspevok v hmotnej núdzi vo výške 177,60 € mesačne, priložili aj rozhodnutie z 27.11.2017, ktorým Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Trebišov rozhodol, že im odníma preddavok na pomoc v hmotnej núdzi v uvedenej výške.

5. Odvolací súd postupom podľa § 385 ods.1 CSP (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) zistil, že v napadnutej časti (rozsudok nadobudol právoplatnosť v I. a II. výroku vyhovujúceho výroku ako aj v V. výroku o vrátení súdneho poplatku aj v tejto časti nebol preskúmaný odvolacím súdom) je treba ho zrušiť podľa § 389 ods.1 písm.b/ CSP (výrok III.).

6. So zreteľom na § 391 ods.2 CSP po zrušení rozhodnutia, ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

7. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

8. Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhoveli všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej mozgnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

9. Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), Čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (úst. zák. č. 23/91 Zb.) a Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pre účastníka konania, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojný - efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 355 CSP), t. j. aby mohol odvolanie odôvodniť z hľadiska § 365 ods. 1 CSP, lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade strana sporu objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný.

10. Napadnutý rozsudok nezodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods. 2 CSP a zásadám súdnej praxe a je preskúmateľný len čiastočne.

11. Uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p. zodpovedá § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§365 ods. 1 písm. h)] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil.

12. Odvolací súd poukazuje predovšetkým na to, že podľa Čl.46 (PRÁVO NA SÚDNU A INÚ PRÁVNU OCHRANU) ods.1 Ústavy Slovenskej republiky (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov; ďalej len Ústava) každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom

svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

13. Vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie je treba so zreteľom na subjekt žalobcu dozistiť pomery žalovaných 1., 2., avšak právny názor súdu prvej inštancie, ktorým bola zamietnutá žaloba nad sumu 57 € v časti zaplataenia poplatkov za vedenie účtov ako aj v časti zaplataenia úrokov z úveru od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do doby jeho splatenia, je predčasný a aj podľa názoru odvolacieho súdu nesprávny.

14. Súd prvej inštancie správne konštatuje, že za stavu predčasnej splatnosti úveru žalobcovi vzniká právo na jednorázové vrátenie požičanej istiny úveru a kapitalizovaných úrokov z úveru splatných ku dňu zosplatenia úveru, žalobca však má právo aj za čas po zosplatení uhradiť úroky z úveru žalovaným 1., 2., pokiaľ ide o zákonné úroky, nárok žalobcu na zaplataenie poplatkov za poistenie úveru vo výške 40,48 € však nebol zatiaľ preukázaný, žalobca preukázal riadne uzavretie poisťnej zmluvy, avšak nie je tu dôvod, aby spotrebiteľ platil aj poistenie zostatku dlhu.

15. Keďže išlo o mimoriadny medziúver, nebola zisťovaná zo strany žalobcu bonita klientov, t.j. žalovaných 1., 2., avšak je treba vychádzať pri zmluve pri stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX z toho, že žalovaní 1., 2. nič nenamietali a zmluva im bola prečítaná pred podpisom. Po vrátení veci odvolacím súdom je potrebné, aby súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, čo sa týka zamietnutia žaloby, teda len čiastočného zamietnutia uviedol, čoho sa žalobca domáhal a vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a argumenty žalovaných 1., 2., prečo nesplácali úver a aj vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax zistil, či pri zmluve o poskytnutí úveru 9.200 € znížené o zúčtovacie konto sporenia po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. sumy 111,18 €, ďalej zníženej o sumu 1.252 €, potom od vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie, či splácali naďalej úver žalovaní 1., 2. a až potom rozhodne v zamietajúcej časti aj o ďalších poplatkoch a vo výroku o náhrade trov konania.

16. Treba aj zistiť, či žalobca preukazoval alebo nepreukazoval, že žalovaní 1., 2. skutočne poskytli písomný súhlas, podľa ktorého boli prijatí do poistenia a ani nemali predložiť súdu prvej inštancie žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne či žalobca nedoložil doklad opačne taktiež o ich súhlase.

17. Len po doplnení dokazovania je možné rozhodnúť vo veci súdom prvej inštancie.

18. Odvolací súd konštatuje, že aj v novej procesnej úprave je procesne prípustné zrušenie rozsudku aj v časti až na limity § 390 CSP (po druhý raz je daná povinnosť odvolacím súdom meritorne rozhodnúť už vo veci po zrušení rozsudku).

19. V novom rozhodnutí potom rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 CSP), keďže súd prvej inštancie nesprávne rozhodol aj o náhrade trov konania IV. výrokom, ktorý bolo potrebné tiež zrušiť.

20. Podstata základného práva na súdnu ochranu nebola dodržaná (čl. 46 ods.1 Ústavy), keďže ak je v časti nepreskúmateľný rozsudok, potom ani odvolateľ nemohol použiť všetky argumenty na odôvodnenie odvolania a tak mu jeho práva boli ukrátené.

21. Súd prvej inštancie správne vychádzal zo znenia poisťnej zmluvy sporových strán, ale je treba zistiť, čo konkrétne a aké poplatky v III. výroku zamietol a vôbec neodôvodnil časť zamietnutých úrokov (porovnaj rozsudok 3Cdo/146/2017 NS SR).

22. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.